NORAKSTS
Lieta Nr.A42682208
Lietvedības Nr.A2005-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 26.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Sūdzības iesniedzējam *M.A.* un Ādažu pašvaldības pusē pieaicināta iestādes Ādažu novada domes Administratīvās komisijas pilnvarotajai pārstāvei *K.D.*,

2010.gada 5.maijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. A42682208 par *M.A.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Ādažu novada domes saistošo noteikumu Nr.2 „Par sabiedrisko kārtību Ādažu novadā" 8.23. punkta prasību pārkāpšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 8.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *M.A.* (turpmāk tekstā arī – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Ādažu novada domes Administratīvās komisijas (turpmāk tekstā saukta arī – Atbildētāja vai Komisija) 2008.gada 7.augusta lēmuma Nr.B68 22/26 (turpmāk tekstā arī – Lēmums) atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu Ls 1000 apmērā. Ar Lēmumu Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Ādažu novada domes saistošo noteikumu Nr.2 „Par sabiedrisko kārtību Ādažu novadā" 8.23. punkta prasību pārkāpšanu un Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods Ls 15 apmērā.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 12.septembra lēmumu Sūdzības iesniedzēja sūdzība daļā par Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 7.augusta lēmuma Nr.B68 22/26 atcelšanu tika pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. A42682208.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2008.gada 7.jūnijā plkst.10.50 Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" inspektors *I.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.240002774 par Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta prasību pārkāpšanu, kurā konstatēts, ka automašīna Honda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura pieder *M.A.* tika novietota stāvēšanai zālājā Baltezera ielā, Baltezerā pie ezera Lielais Baltezers, Ādažu Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas īpašumā. Par minēto pārkāpumu tika nolemts piemērot naudas sodu Ls 10 apmērā.

2008.gada 16.jūnijā Ādažu novada domē tika saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums ar lūgumu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

2008.gada 17.jūnijā Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" valdes loceklis pieņēma lēmumu Nr.24, ar kuru nolēma atcelt 2008.gada 7.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.240002774 un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai.

[3] 2008.gada 27.jūnijā, Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" maiņas vecākais *A.Z.* sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EM 800580 (turpmāk tekstā arī – Protokols) par to, ka automašīna Honda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura pieder *M.A.* tika novietota stāvēšanai zālājā Baltezera ielā, Baltezerā pie ezera Lielais

Baltezers, Ādažu Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas īpašumā, līdz ar to pārkāpjot Ādažu novada domes saistošo noteikumu Nr.2 „Par sabiedrisko kārtību Ādažu novadā" (turpmāk tekstā arī – Saistošie noteikumi Nr.2) 8.23. punkta prasības.

[4] 2008.gada 6.augustā Ādažu novada domē saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums un papildus paskaidrojumi. Iesniegumā Sūdzības iesniedzējs prasa 2008.gada 7.augustā skatīt lietu bez Sūdzības iesniedzēja klātbūtnes un izbeigt administratīvo lietvedību.

2008.gada 7.augustā Ādažu novada domes Administratīvā komisija izskatīja 2008.gada 27.jūnijā sastādīto Protokolu un pieņēma lēmumu Nr. B68 22/26, ar kuru nolēma saukt Sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.2 8.23. punkta prasību pārkāpšanu un piemērot Sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 15 apmērā.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[4.1] Teritorija, kurā novietota automašīna pieder Ādažu Evaņģēliski Luteriskai draudzei, kura nav devusi atļauju tur novietot automašīnas. Šādu atļauju nav uzrādījis arī Sūdzības iesniedzējs. Arguments, ka teritorija, kurā tika novietota Sūdzības iesniedzējam piederošā automašīna ir Ādažu Evaņģēliski Luteriskās draudzes īpašums un par to pretenzijas var celt tikai draudze ir noraidāms, jo draudze ir reliģiska organizācija, kura nenodarbojas ar sabiedriskās kārtības uzturēšanu pašvaldībās un tai nav tiesību sodīt personas par administratīvajiem pārkāpumiem.

Zālājs atrodas pie Baltezera ielas virzienā uz ezeru un ir atzīstams par pašvaldības zaļo zonu un tajā nav atļauts novietot transporta līdzekli un apdraudēt tur esošo zāli un kokus.

[4.2] Protokols ir sastādīts par automašīnas novietošanu zālājā pie ezera, kas nav uzskatāms par brauktuves nomali vai paplašinājumu. To aizliedz domes Saistošie noteikumi Nr.2, kas ir likumā noteiktā kārtībā pieņemti un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 15. pantu ir ārējs normatīvs akts, kas ir jāievēro ikvienai personai, kas dzīvo vai uzturas Ādažu novada teritorijā.

[4.3] Ādažu Evaņģēliski Luteriskā draudze ir lūgusi Ādažu novada domes un Ādažu glābšanas dienesta atbalstu draudzei piederošās teritorijas pie Lielā Baltezera – sabiedriskās kārtības uzturēšanai, jo draudzei nav iespēja minēto teritoriju pasargāt no izbraukāšanas ar automašīnām, no automašīnas novietošanas zaļajā zonā, ugunskura kurināšanas un citiem sabiedrībā pieņemto normu pārkāpumiem.

Pārkāpumu pierāda lietā esošais dienesta ziņojums, fotogrāfijas. To, ka automašīna atradās zaļajā zonā nenoliedz arī Sūdzības iesniedzējs. Tādejādi šajā gadījumā ir konstatēta administratīvā pārkāpuma objektīvās puses pazīme – darbība, kas izpaudusies kā automašīnas novietošana zālājā. Lietā nav konstatēti, ne vainu mīkstinoši, ne vainu pastiprinoši apstākļi.

Ņemot vērā iepriekš minēto Komisija konstatēja, ka ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīta Sūdzības iesniedzēja vaina fiksētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, lietā ir pierādīts, ka persona ir novietojusi automašīnu stāvēšanai zālājā, pārkāpjot Saistošo noteikumu Nr.2 8.23 punkta prasības un tādejādi ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

[5] Uzskatot Komisijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzējs Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā sūdzībā norāda, ka nav pareizi, ja pašvaldība sāk mainīt normatīvajos aktos noteiktos terminus, piemēram, ietve (ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās) tiek nosaukta par „gājēju trotuāru". Ja par pārkāpumu tiek uzskatīta transporta līdzekļa novietošana vietā, kas nav uzskatāma par brauktuvi un šādu juridisku atzinumu paraksta domes priekšsēdētāja vietnieks, tad minētais atzinums ir pretrunā ar tiesiskuma un tiesiskās paļāvības principiem.

Blakusteritorijā, kurā, kā norādīts Protokolā, „zaļo zālājs", Ādažu novada domes attiecīgās kompetentās amatpersonas, izvērtējot situāciju, ir uzstādījušas 301. ceļa zīmi „Iebraukt aizliegts".

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa transportlīdzeklis, kā arī citi transportlīdzekļi konkrētajā vietā tika novietoti, jo visi konkrēto vietu uzskatīja par privātīpašumā esošu blakusteritoriju – stāvvietu laivu bāzes klientiem.

[6] Ādažu novada dome 2008.gada 29.septembra rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Papildus Ādažu novada dome norāda, ka Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka 2008.gada 7.jūnijā novietojis savu automašīnu uz Evaņģēliski Luteriskās baznīcas zemes pie Lielā Baltezera, jo minētajā dienā braucis makšķerēt un vietā kur novietojis automašīnu, atradušās arī citas automašīnas. Nekas neesot liecinājis, ka šajā vietā būtu aizliegts stāvēt. Tas, ka Sūdzības iesniedzējs bija pārliecināts, ka vieta, kur viņš novietojis automašīnu ir stāvlaukums, kas pieder laivu bāzei vai ceļa paplašinājums, neatbrīvo personu no atbildības.

Nekas tajā vietā neliecināja par to, ka tas ir stāvlaukums vai ceļa paplašinājums un tas pieder laivu bāzei. No Baltezera ielas, kas ved uz makšķernieku laivu bāzi šajā vietā nav nobrauktuves uz ezeru. Visa laivu bāzes teritorija ir iežogota un pretī tai atrodas speciāla izveidota automašīnu stāvvieta, laivu bāzes klientiem. Vieta, kur Sūdzības iesniedzējs novietoja automašīnu nav uzskatāma ne par brauktuves malu, ne ceļa paplašinājumu. Tā ir Lielajam Baltezeram pieguļoša teritorija, kas vienā mālā robežojas ar laivu bāzes iežogoto teritoriju.

Teritorija, kur novietota automašīna pieder Ādažu Evaņģēliski luteriskai baznīcai. Tās lielums ir 4,7 ha un nav iespējams un nav arī nepieciešams visu iežogot vai norādīt, ka pa zālāju nedrīkst braukāt. Kā redzams no fotokopijām, automašīna tika novietota pašā ezera krastā, krasta aizsargjoslā. Visi automašīnas riteņi atrodas zālājā.

[7] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzējs uzturēja sūdzībā minētos argumentus.

Tiesas sēdē Ādažu novada domes pilnvarotā pārstāve uzturēja Lēmumā un Paskaidrojumos minētos argumentus.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir apmierināma daļēji.

[9] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[9.1] 2008.gada 7.jūnijā plkst.10.50 Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" inspektors *I.K.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.240002774 *(lietas 26.lapa).*

[9.2] 2008.gada 16.jūnijā Ādažu novada domē tika saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums ar lūgumu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu *(lietas 27.lapa).*

[9.3] 2008.gada 17.jūnijā Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" valdes loceklis pieņēma lēmumu Nr.24, ar kuru nolēma atcelt 2008.gada 7.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.240002774 un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai *(lietas 30.lapa).*

[9.4] 2008.gada 27.jūnijā, Rīgas rajona Ādažu novada domes amatpersona pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ādažu Glābšanas dienests" maiņas vecākais *A.Z.* sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EM 800580 *(lietas 24.-25.lapa).*

[9.5] 2008.gada 6.augustā Ādažu novada domē saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums un papildus paskaidrojumi. Iesniegumā Sūdzības iesniedzējs prasa 2008.gada 7.augustā skatīt lietu bez Sūdzības iesniedzēja klātbūtnes un izbeigt administratīvo lietvedību *(lietas 43.lapa).*

[9.6] 2008.gada 7.augustā Ādažu novada domes Administratīvā komisija izskatīja 2008.gada 27.jūnijā sastādīto Protokolu un pieņēma lēmumu Nr. B68 22/26, ar kuru nolēma saukt Sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.2 8.23.

punkta prasību pārkāpšanu un piemērot Sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 15 apmērā *(lietas 12.-14.lapa)*.

[10] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai zaļajā zonā.

[11] Saistošo noteikumu 8.23.punkts noteic, ka stāvēšana zālājos bez novada domes saskaņojuma sodāma ar naudas sodu līdz Ls 150 *(lietas 53.lapa)*.

Atbildētāja ieskatā zālājs, kas atrodas Ādažu Evanģēliski Luteriskās baznīcas draudzei piederošajā teritorijā, atzīstams par pašvaldības zaļo zonu, jo atrodas Baltezera aizsargjoslā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā saistošo noteikumu 8.23.apakšpunkts ir pretrunā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 1.8., 78.un 79.punktiem un atbildētājam nebija tiesību saukt Sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības.

[12] Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka CSN 1.8.punkts nosaka, ka brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

Saskaņā ar CSN 78.punktu, izbraucot uz ceļa no blakusteritorijām (pagalmiem, stāvvietām, degvielas uzpildes stacijām, uzņēmumiem u.tml.), transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kas virzās pa ceļu.

CSN 79.punkts noteic, nobraucot no ceļa uz blakusteritoriju, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kuru ceļu viņš šķērso.

Atbildība par CSN pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – LAPK). Sūdzības iesniedzējs nav saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar kādu no LAPK paredzētajiem administratīvā pārkāpuma sastāviem.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā saistošo noteikumu 8.23.apakšpunkts nav realizējams, nenonākot pretrunā ar minēto CSN regulējumu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Saistošajos noteikumos ir lietota terminoloģija, kas neatbilst CSN, tādējādi nav pamata piemērot atbildību par pārkāpumu ceļu satiksmē saskaņā ar Saistošajiem noteikumiem.

Tiesas ieskatā minētajam nav nozīmes, jo Sūdzības iesniedzējs sodīts par stāvēšanas noteikumu pārkāpumu pašvaldības zaļajā zonā, kas izriet no Saistošajiem noteikumiem, kas savukārt ir izdoti saskaņā ar LAPK 5. pantu, nevis CSN pārkāpumu, proti, Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu pārkāpumu, nevis saskaņā ar LAPK par ceļu satiksmes noteikumu, kas paredzēti LAPK desmitā „a" nodaļā, neievērošanu.

[13] Kā izriet no saistošo noteikumu 2.1.apakšpunkta, noteikumu mērķis ir nodrošināt tiesisko kārtību Ādažu novada teritorijā.

Saistošo noteikumu 1.1.apakšpunkts noteic, ka noteikumu pārkāpums ir prettiesiska, vainojama darbība vai bezdarbība, kas apdraud novada sabiedrisko kārtību.

No minētā izriet, ka Saistošo noteikumu 8.23.apakšpunktā paredzētais noteikumu pārkāpums – transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai zālājā bez novada domes saskaņojuma, noteikts ar mērķi aizsargāt novada zaļo zonu no izbraukāšanas. Izņēmums ir paredzēts – novada domes attiecīgs saskaņojums.

Konkrētajā lietā nav strīda par to, ka zālājs, kur Sūdzības iesniedzējs novietoja stāvēšanai transportlīdzekli, ir privātīpašums. Kā izriet no lietas materiāliem, Ādažu Evanģēliski Luteriskās baznīcas draudzes padomes priekšniece ir lūgusi 2008.gada 2.jūnijā Ādažu novada domei nodrošināt sabiedrisko kārtību tai piederošajā zaļajā zonā pie Lielā Baltezera – līča pie kapiem *(lietas 44.lapa)*.

Lietā nav strīda par to, ka minētā teritorija atrodas Lielā Baltezera krastā un pārkāpuma konstatēšanas brīdī nebija apzīmēta ar aizlieguma zīmēm vai norādi, ka minētā teritorija ir privātīpašums. Kā tiesas sēdē norādīja Sūdzības iesniedzējs, šobrīd minētā teritorija ir apzīmēta ar 301.ceļa zīmi – „Iebraukt aizliegts".

No lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka transportlīdzeklis Honda ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai zālājā *(lietas 46., 47.lapa)*, ko nenoliedz arī Sūdzības iesniedzējs.

Saskaņā ar CŠN 34. punktu transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības. Proti, braukt ir atļauts ne tikai pa ceļiem, bet arī pa vietām, kur ir iespējama braukšana, bet ir jāievēro gan attiecīgi CSN, gan citi normatīvie akti, tostarp, arī pašvaldību izdotie saistošie noteikumi. Tā kā transportlīdzekļa braukšana nav iedomājama arī bez īslaicīgākas vai ilglaicīgākas apstāšanās, tad ievērojami arī noteikumi, kas attiecas uz transportlīdzekļa stāvēšanu. Tādējādi transportlīdzekļa vadītājs nav tiesīgs pēc saviem ieskatiem braukt pa jebkuru vietu un jebkurā vietā atstāt savu transportlīdzekli stāvēšanai, bet viņam ir jāvadās no spēkā esošiem noteikumiem, kas regulē attiecīgo pārvietošanās režīmu noteiktā teritorijā.

[14] Tā kā Saistošo noteikumu 8.23. apakšpunktā ir paredzētais atbildība par transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai zālājā, bet no lietas materiālos esošiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokola, fotogrāfijām, Komisijas un paša Sūdzības iesniedzēja sniegtiem paskaidrojumiem ir secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli zālājā. Tādējādi ir konstatējams, ka Sūdzības iesniedzējs rīcība atbilst administratīvajam pārkāpumam, kas paredzēts Saistošo noteikumu 8.23. apakšpunktā.

Tomēr, minētais tiesas ieskatā nenozīmē, ka jebkurš zālājs būtu uzskatāms par vietējās pašvaldības zaļo zonu un stāvēšana tajā būtu sodāma saskaņā ar saistošajiem noteikumiem.

Tiesas ieskatā, tulkojot saistošo noteikumu 8.23.apakšpunktu kopsakarā ar saistošo noteikumu mērķi, aizliegts stāvēt zālājā bez novada domes saskaņojuma, kam ir noteikts publiskais lietojums. Konkrētajā lietā zālājs ir privātīpašums, kura īpašnieks ir tikai lūdzis vietējās pašvaldības palīdzību tā apsargāšanā. Tomēr, no lietas materiāliem neizriet, ka starp vietējo pašvaldību un zālāja īpašnieku būtu noslēgta kāda vienošanās par zālāja publisko lietošanu un kārtības nodrošināšanu saskaņā ar saistošajiem noteikumiem.

Civillikuma 1036. pantā ir noteikts, ka īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesības pār lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem. Proti, ja attiecīgā zemes gabala, uz kura aug zālājs, īpašnieks nav noteicis noteiktus ierobežojumus (uzlicis zīmes, uzbūvējis žogu u. tml.), nenozīmē šis zemes gabals ir ieguvis publiska lietojuma raksturu.

Tiesa arī norāda, ka nav pamatota arī Komisijas atsauce uz Aizsargjoslu likuma pārkāpumu, jo par aizsargjoslas noteikumu pārkāpumu paredzēta atbildība LAPK 57.pantā. Minētā tiesību norma konkrētajā lietā nav piemērota.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar saistošo noteikumu 8.23.apakšpunktu.

[15] Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tādējādi, pārsūdzētais lēmums atzīstams par prettiesisku, ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir izbeidzama, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[16] Sūdzības iesniedzējs ir lūdzis piespriest no Ādažu novada domes zaudējumu atlīdzinājumu Ls 1000 apmērā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai

personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Kā izriet no APL 94.panta ceturtās daļas, atlīdzināšanas pienākumu attiecīgais publisko tiesību subjekts var izpildīt, atjaunojot stāvokli, kāds pastāvēja pirms zaudējuma vai kaitējuma nodarīšanas, vai, ja tas nav vai nav pilnībā iespējams vai nav adekvāti, samaksājot atbilstīgu atlīdzinājumu naudā.

No minētā izriet, ka prettiesisks administratīvais akts rada tiesisku pamatu prasīt atlīdzinājumu. Tomēr, pirmām kārtām jāvērtē, vai iespējams atjaunot stāvokli, kāds pastāvēja līdz kaitējuma nodarīšanai. Atlīdzinājums naudā tiek noteikts, ja tas nav pilnībā iespējams vai nav adekvāti.

Konkrētajā lietā Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis pierādījumus par mantisko zaudējumu vai personiskā kaitējuma nodarīšanu, tomēr tiesas ieskatā Sūdzības iesniedzējam ir tiesiskais pamats prasīt morālā kaitējuma atlīdzinājumu. Tomēr, tiesa norāda, ka, atceļot pārsūdzēto lēmumu, tiek atjaunots iepriekšējais tiesiskais stāvoklis. Proti, lēmuma atcelšana administratīvā pārkāpuma lietā nerada Sūdzības iesniedzējam nekādas tiesiskās sekas. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma noteikšanai naudā konkrētajā lietā nav pamata.

Tādējādi, Sūdzības iesniedzēja prasījums par zaudējumu, tostarp, morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 1000 apmērā ir noraidāms.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa LAPK 239.panta 1.punktu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Ādažu novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 7.augusta lēmumu Nr.B68 22/26 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Noraidīt *M.A.* prasījumu par zaudējumu atlīdzinājumu Ls 1000 apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 26.maijā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2010.gada 26.maijā